

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3842/86

af 1. december 1986

om foranstaltninger med henblik på forbud mod varemærkeforfalskede varers overgang til fri omsætning

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽³⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

Handelen med varer, på hvilke der ubeføjet er anbragt et varemærke, i det følgende benævnt varemærkeforfalskede varer, skader i høj grad lovlydige fabrikanter og handlende og vildleder forbrugerne; det bør i videst muligt omfang forhindres, at sådanne varer blive brugt på markedet i Fællesskabet, og der bør med henblik herpå fastsættes foranstaltninger, der gør det muligt effektivt at imødegå denne ulovlige fremfærd, uden at den lovmæssige frie handel hæmmes; dette mål falder endvidere i tråd med de bestræbelser, der udfoldes i samme retning på internationalt plan;

såfremt de varemærkeforfalskede varer indføres fra tredjelande, er det vigtigt at forbyde overgangen til fri omsætning heraf i Fællesskabet og at indføre en egnet fremgangsmåde, der sætter toldmyndighederne i stand til at gribe ind for at sikre overholdelsen af et sådant forbud under de bedst mulige betingelser;

toldmyndighedernes indgriben bør bestå i at suspendere frigivelsen af varer til fri omsætning, såfremt disse formodes at være varemærkeforfalskede, i det tidsrum, der er nødvendigt for at afgøre, hvorvidt der foreligger varemærkeforfalskning;

formålet med en sådan fremgangsmåde gør det ikke nødvendigt at fastsætte fællesskabsbestemmelser om,

hvilken myndighed der er kompetent til at afgøre, hvorvidt varer, som er angivet til fri omsætning, er varemærkeforfalskede, eller om, hvilke nærmere regler der skal følges ved behandlingen af dette spørgsmål; da der ikke foreligger fællesskabsbestemmelser på dette område, bør vedkommende kompetente myndighed endvidere, når den træffer afgørelse om spørgsmål, der er blevet forelagt den, henvide til de kriterier, som anvendes for at fastslå, hvorvidt varer, der er fremstillet i den pågældende medlemsstat, krænker varemærkeindehaverens rettigheder;

det bør derimod fastlægges, hvilke foranstaltninger der skal træffes med hensyn til varer, der angives til fri omsætning, hvis det fastslås, at de er varemærkeforfalskede; sådanne foranstaltninger bør ikke alene bevirke, at de ansvarlige for indførslen af varerne ikke får økonomisk fordel af transaktionen, men bør også effektivt forebygge yderligere transaktioner af samme art;

for at undgå alvorlige forstyrrelser af toldbehandlingen af de varer, der indføres af rejsende i deres personlige bagage, eller som indføres som småforsendelser uden erhvervsmæssig karakter, bør denne forordnings anvendelsesområde ikke omfatte varer, der formodes at være varemærkeforfalskede, for så vidt de indføres fra tredjelande inden for de grænser, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne, såvel med hensyn til indrømmelse af toldfrihed som til anvendelse af den enhedstoldsats, der er fastsat i afsnit II, punkt C, i de indledende bestemmelser i den fælles toldtarif;

det er væsentligt at sikre, at de i denne forordning fastsatte fælles regler anvendes ensartet, og med henblik herpå at fastsætte en fællesskabsprocedure, hvorefter der inden for en passende frist kan fastsættes gennemførelsesbestemmelser til disse regler;

denne forordning berører ikke medlemsstaternes gældende bestemmelser vedrørende overgang til fri omsætning af varer, som ikke er varemærkeforfalskede i henhold til denne forordning, men hvis markedsføring ville skade en intellektuel ejendomsret i den pågældende medlemsstat;

⁽¹⁾ EFT nr. C 20 af 22. 1. 1985, s. 7.

⁽²⁾ EFT nr. C 343 af 31. 12. 1985, s. 111.

⁽³⁾ EFT nr. C 218 af 29. 8. 1985, s. 7.

denne forordning tager sigte på at forebygge international handel med varemærkeforfalskede varer; traktatens specifikke bestemmelser giver ikke Fællesskabets institutioner hjemmel til at fastsætte alle de bestemmelser, der er nødvendige i dette øjemed, særlig de foranstaltninger, som varer, om hvilke det er fastslået, at de er varemærkeforfalskede, skal underkastes; det forekommer derfor påkrævet ligeledes at henvise til artikel 235 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

1. I denne forordning fastsættes,
 - a) på hvilke betingelser toldmyndighederne kan gribe ind over for varer, som angives til fri omsætning, og som formodes at være varemærkeforfalskede, og
 - b) hvilke foranstaltninger der skal træffes af de kompetente myndigheder med hensyn til sådanne varer, hvis det fastslås, at de er varemærkeforfalskede.
2. I denne forordning forstås ved
 - a) varemærkeforfalskede varer: enhver vare, på hvilken der ubeføjet er anbragt et varemærke, som er identisk med — eller som ikke umiddelbart kan skelnes fra — et varemærke, der er gyldigt registreret for sådanne varer i eller for den medlemsstat, hvor varen angives til fri omsætning, og som derved krænker den pågældende varemærkeindehavers rettigheder ifølge denne medlemsstats lovgivning;
 - b) varemærkeindehaver: varemærkeindehaveren samt enhver anden person, der har tilladelse til at anvende varemærket, eller disses repræsentant.
3. Denne forordning finder ikke anvendelse på varer, hvorpå der er anbragt et varemærke med varemærkeindehaverens samtykke, men som angives til fri omsætning uden dennes samtykke.

Det samme gælder varer, som angives til fri omsætning, og hvorpå der er anbragt et varemærke på andre betingelser end dem, der er aftalt med varemærkeindehaveren.

AFSNIT II

Forbud imod fri omsætning af varemærkeforfalskede varer

Artikel 2

Det er forbudt at lade varer, om hvilke det efter fremgangsmåden i artikel 5 er fastslået, at de er varemærkeforfalskede, overgå til fri omsætning.

AFSNIT III

Anmodning om toldmyndighedernes indgriben

Artikel 3

1. I hver medlemsstat kan en varemærkeindehaver indgive skriftlig anmodning til den kompetente myndighed med henblik på at lade toldmyndighederne suspendere frigivelsen af varemærkeforfalskede varer, der angives til fri omsætning i den pågældende medlemsstat, hvis han har begrundet formodning om, at sådanne varemærkeforfalskede varer påtænkes indført i medlemsstaten.

2. En anmodning i henhold til stk. 1 skal indeholde alle relevante oplysninger, som varemærkeindehaveren råder over, for at den kompetente myndighed kan træffe afgørelse med fuldt kendskab til sagens omstændigheder, og skal navnlig omfatte en så nøjagtig beskrivelse af varerne, at det er muligt for toldmyndighederne at genkende dem. Den skal vedlægges dokumentation for, at ansøgeren er indehaver af varemærket for de omhandlede varer.

I anmodningen anføres det, i hvilket tidsrum der ønskes indgriben fra toldmyndighedernes side.

Det kan kræves, at ansøgeren betaler en afgift til dækning af de administrative omkostninger ved behandlingen af anmodningen.

3. Den myndighed, hvortil der indgives en anmodning, som er affattet i overensstemmelse med stk. 2, træffer afgørelse og underretter skriftligt ansøgeren herom.

Imødekommes anmodningen, fastsætter nævnte myndighed, i hvilket tidsrum toldmyndighederne kan gribe ind. Dette tidsrum kan på foranledning af mærkeindehaveren forlænges af den myndighed, der traf den oprindelige afgørelse.

Medlemsstaterne kan, hvis varemærkeindehaverens anmodning imødekommes, eller hvis frigivelsen suspenderes for en sending varer i medfør af artikel 5, stk. 1, kræve, at denne stiller sikkerhed til dækning af sit eventuelle ansvar over for importøren, såfremt den fremgangsmåde, der iværksættes i henhold til artikel 5, stk. 1, ikke forfølges på grund af en handling eller undladelse fra varemærkeindehaverens side, eller hvis det senere fastslås, at de pågældende varer ikke er varemærkeforfalskede.

Varemærkeindehaveren skal underrette den i stk. 1 omhandlede myndighed, hvis varemærket ikke længere er gyldigt registreret.

Den kompetente myndighed kan tillige kræve, at ansøgeren afholder omkostningerne ved varenes opbevaring under toldkontrol i medfør af artikel 5 eller i forbindelse med søgsmål, som varemærkeindehaveren ikke er part i, og stiller sikkerhed for betalingen af det pågældende beløb.

4. Medlemsstaterne kan give toldmyndighederne beføjelse til at træffe afgørelse om den i denne artikel omhandlede anmodning.

Artikel 4

Afgørelsen om at imødekomme en varemærkeindehavers anmodning meddeles straks de toldsteder i den pågældende medlemsstat, som vil kunne blive berørt i forbindelse med indførsel af de i anmodningen omhandlede varemærkeforfalskede varer.

AFSNIT IV

Vilkårene for indgriben fra toldmyndighederne og de myndigheder, der er kompetente til at træffe afgørelse vedrørende sagens indhold

Artikel 5

1. Et toldsted, der i henhold til artikel 4 underrettes om en afgørelse om at imødekomme en varemærkeindehavers anmodning, suspenderer frigivelsen af varer, der angives til fri omsætning, såfremt det eventuelt efter samråd med ansøgeren konstaterer, at de pågældende varer svarer til den beskrivelse af de varemærkeforfalskede varer, der er givet i nævnte afgørelse. Det underretter klareren herom samt den myndighed, der har truffet afgørelsen. Toldstedet eller ovennævnte myndighed underretter ligeledes ansøgeren om denne foranstaltning. Toldstedet kan i forbindelse med undersøgelsen af varerne udtage prøver for at lette den videre behandling af sagen.

2. Gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvor varerne er blevet angivet til fri omsætning, finder anvendelse

- a) for så vidt angår forelæggelse af sagen for den myndighed, der har kompetence til at træffe afgørelse om indholdet, samt for så vidt angår omgående underretning af det i stk. 1 omhandlede toldsted om denne henvendelse, medmindre dette toldsted selv har foretaget henvendelsen;
- b) for så vidt angår udarbejdelsen af den afgørelse, som denne myndighed skal træffe. De kriterier, der skal lægges til grund for udarbejdelsen af denne afgørelse, er de samme, som anvendes til at fastslå, hvorvidt varer, der er fremstillet i den pågældende medlemsstat, krænker varemærkeindehaverens rettigheder. De afgørelser, som den kompetente myndighed træffer, skal begrundes.

Artikel 6

1. Hvis det toldsted, der er nævnt i artikel 5, stk. 1, ikke inden ti arbejdsdage fra suspensionen af frigivelsen

er blevet underrettet om sagens forelæggelse for den myndighed, der har kompetence til at træffe afgørelse om sagens indhold i henhold til artikel 5, stk. 2, eller ikke har fået meddelelse om, at der er truffet retsbevarende foranstaltninger af vedkommende myndighed, frigives varerne, såfremt alle indførselsformaliteter er opfyldt.

2. Betingelserne for oplagring af varerne i det tidsrum, hvor frigivelsen er suspenderet, fastsættes af den enkelte medlemsstat.

AFSNIT V

Bestemmelser, der finder anvendelse på varer, om hvilke det er fastslået, at de er varemærkeforfalskede

Artikel 7

1. Med forbehold af de øvrige retsmidler, der kan benyttes af varemærkeindehaveren, såfremt det er fastslået, at varemærket er blevet forfalsket, træffer medlemsstaterne de foranstaltninger, der er nødvendige, for at de kompetente myndigheder

- a) som hovedregel, og uden at der kan ydes nogen form for godtgørelse, tilintetgøre de varer, om hvilke det er fastslået, at de er varemærkeforfalskede, eller holder dem uden for de kommercielle kredsløb i medfør af bestemmelserne herom i den nationale lovgivning, således at den skade, der påføres varemærkeindehaveren, reduceres til et minimum;
- b) i forhold til sådanne varer træffer enhver anden foranstaltning, der faktisk bevirker, at de ansvarlige for indførslen af varerne ikke får økonomisk fordel af transaktionen, samt effektivt forebygger yderligere transaktioner af samme art.

Bla. følgende foranstaltninger anses ikke at opfylde dette formål:

- genudførsel af de varemærkeforfalskede varer i udforandret stand;
- den blotte fjernelse af de varemærker, som udeføjet er anbragt på de varemærkeforfalskede varer, undtagen i særlige tilfælde;
- henførelse af varerne under en anden toldprocedure.

2. De varemærkeforfalskede varer kan eventuelt overgives til statskassen. I så fald finder stk. 1, litra a), anvendelse.

3. Medmindre det strider mod den nationale lovgivning, underretter det pågældende toldsted eller den kompetente myndighed på varemærkeindehaverens anmodning denne om navn og adresse på afsender, importør og modtager af varer, om hvilke det er fastslået, at de er varemærkeforfalskede, samt om mængden af de pågældende varer.

AFSNIT VI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 8

1. Imødekommelsen af en anmodning, der er affattet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, giver i tilfælde af, at varemærkeforfalskede varer ikke bemærkes ved et toldsteds kontrol, og frigivelsen derfor ikke suspenderes i henhold til artikel 5, stk. 1, kun varemærkeindehaveren ret til erstatning i det omfang, det følger af vedkommende medlemsstats lovgivning.

2. Et toldsteds eller en anden kompetent myndigheds udøvelse af den kompetence, som er tillagt dem i forbindelse med bekæmpelse af varemærkeforfalskning, kan kun i det omfang, det følger af vedkommende medlemsstats lovgivning, påføre disse ansvar over for importøren eller enhver anden, der har en ret tilhørende varer, der er angivet til fri omsætning, og som måtte have lidt tab på grund af deres indgriben.

3. Varemærkeindehaverens eventuelle civile ansvar afgøres i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor de pågældende varer er blevet angivet til fri omsætning.

Artikel 9

Denne forordning finder ikke anvendelse på varer, der inden for de grænser, der er fastsat, såvel med hensyn til indrømmelse af toldfrihed som til anvendelse af den enhedstoldsats, der er fastsat i afsnit II, punkt c), i de indledende bestemmelser i den fælles toldtarif, indføres af rejsende i deres personlige bagage eller indføres som småforsendelser uden erhvervsmæssig karakter.

Artikel 10

Denne forordning finder tilsvarende anvendelse på varer, på hvilke der ubeføjet er anbragt et varemærke, der er

gyldigt registret for sådanne varer i overensstemmelse med fællesskabsregler, så snart disse træder i kraft. I dette tilfælde kan varemærkeindehaveren indgive den i artikel 3 omhandlede anmodning til den myndighed, som udpeges hertil.

Artikel 11

1. Udvalget for almindelige Toldbestemmelser, som er nedsat ved artikel 24 i direktiv 79/695/EØF⁽¹⁾, kan behandle ethvert spørgsmål, der angår gennemførelsen af denne forordning, og som rejses af formanden enten på dennes initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat.

2. De nødvendige gennemførelsesbestemmelser til denne forordning fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 26, stk. 2 og 3, i direktiv 79/695/EØF.

3. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle fornødne oplysninger om gennemførelsen af denne forordning.

Kommissionen giver de øvrige medlemsstater disse oplysninger.

Nærmere bestemmelser om udvekslingen af oplysninger fastlægges som led i gennemførelsesbestemmelserne, jf. stk. 1 og 2.

4. Senest tre år efter denne forordnings ikrafttræden aflægger Kommissionen på grundlag af de i stk. 3 omhandlede oplysninger beretning til Europa-Parlamentet og til Rådet om, hvordan den indførte ordning fungerer, og foreslår de eventuelt nødvendige ændringer og tilføjelser.

Artikel 12

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. december 1986.

På Rådets vegne

A. CLARK

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 205 af 13. 8. 1979, s. 19.